

Éppen egy éve, augusztus hetedikén, tizenhét óra négy perckor távozott az élők sorából Cseh Tamás, pont akkor, amikor a Bérczes László rendezte Multság című darab véget ért, a Palkonyai faluházban. Ott voltam, emlékszem, a darab végén egy dal csendült fel, amit csak a három szereplő hallott. Meg Cseh Tamás...

Ezzel a színpadképpel indult a koncert.

Az emlékestre gyülekezők este fél kilenc tájban megtöltötték a Nagyharsány és Villány között található szoborparkot. A Bárka Színház rendezője Bérczes László nyugtalanul tekintet körül, mivel minden és mindenki a helyén volt a kezdéshez, kivéve a fellépőket. A Téka zenekar két előadója rögtönzött kis műsort ebben a vákumban, de egy idő után ők is elfáradtak. Amíg a többiek előkerülnek, Bérczes úgy gondolta, hogy felolvas új könyvéből, melyet a régi barátnak Cseh Tamásnak szentelt. Nagyon jól tette, hiszen apró, de fontos eseménynek és történetek elevenedtek meg, kettejük és még sok más művész kapcsolatáról, az életről, zenéről.

Amint éppen csak feltárult a múlt néhány fontos eseménye a könyv nyomán, meg is érkezett az első fellépő, hogy egy dallal emlékezzen meg a gitáros zseniről, aki egy éve ment el. Tudom nagyon ünneprontó, amit most írok, de nem kellett volna szombat este Víg Mihálynak fellépni, mivel nem volt erre alkalmas állapotban. Mégis megtette, lelke rajta. Rémülettel teljes, csodálkozó moraj futott végig a közönségen, amíg a dülöngélő előadó összeakadt nyelvvel adta elő Lee Van Cleef balladáját, ami ettől sajnos saját paródiája lett...

Szerencsére utána olyan művészek érkeztek, akik átérték az est jelentőségét és tisztelettel adóztak a művész emlékének. Mivel sokan léptek fel ezért csak néhány villanás az est legszebb pillanatai közül:

A Makám csodálatos dalt írt, melynek Tamás is örült volna, illetve, persze, hogy örült. Másik János elképesztően jó előadó, blues szerzeménye olyant szólt a csillagos éjszakában, hogy talán a fent nevezett égitestek is megálltak egy

kicsit, meghallgatni őt. János és Tamás, bár elváltak egy időben útjaik, most hallhattuk, hogy mégis kézen fogva járnak, ahogy Másik János fogalmazott:” Nekem ő van. Létező barát, kolléga. Tudom, hogy nincs – de velem van.”

Háy János egy különleges hangszerrel, egy citerával kísérte saját magát, így énekelt egy Cseh dalt. Igazán a teljesség igénye nélkül jó volt még

Ta

káts Eszter

, aki nem, hogy jó, de egyre jobb, igényesebb dalokkal lep meg bennünket.

Érdekes volt hallani a pécsi

Singas Project

-et, ahol az énekes a remek hangja ellenére képes volt olyan ellenszenvesen viselkedni (háttal a közönségnek, végig papírból a szöveget...), hogy minden kiválósága ellenére lemorogták őket a színpadról a nézők. Egy nem zenés produkciót is kiemelnék, a mesemondó

Berecz András

kápráztatott el bennünket, fantasztikus cselekményszövésével és páratlanul jó humorával. Végül a kaposvári színinövendékek együttese lepte meg a közönséget egy jól sikerült Cseh Tamás szerzeménnyel. Szép kerek est volt, hiányérzet nélküli. Persze bizonyára lehet jövőre szebbet és jobbat kitalálni, de így sem csalódott az a sok Cseh Tamás rajongó, aki emlékezni gyűlt össze a szoborparkban, a csillagos ég kupolája alatt..